

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.322/2025/5.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperesek:

név (cím) I. rendű és

név1 (cím) II. rendű

Az I-II. rendű felperesek képviselője:

Dr. Káposztás Zoltán Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: dr. Káposztás Zoltán ügyvéd)

Az alperes:

név2 (cím2)

Az alperes képviselője:

Lohn Ügyvédi Iroda (cím3.; ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az I-II. rendű felperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.317/2024/7/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 29.P.22.476/2022/49.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 2.300.000 (kettőmillió-háromszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesek és az alperes a cégnév munkavállalói voltak 2021-ben. A felperesek már nem a cég dolgozói, az alperes változatlanul ugyanott dolgozik. Az I. rendű felperes és az alperes között 2021. július 12-én az akkor még közös munkahelyükön konfliktus alakult ki. A felperesek ezt követően országban folyamodtak tartózkodási engedélyért, mivel az I. rendű felperesnek városban is bejegyzett gazdálkodó szervezete van, ott kívántak a II. rendű felperessel – az I. rendű felperes házastársával – együtt letelepedni.

[2] Az alperes a nevű e-mail címéről 2021. október 8-án e-mailt küldött a városi név3nak, a városi név4nek, valamint másolatban a országai név5nak a nevű1 email címre, valamint a városli országai név6 részére a nevű2 e-mail címre.

[3] Ebben az elektronikus levélben megadta az I-II. rendű felperesek személyi adatait. Azt közölte róluk, hogy azt tervezik, hogy vízumért vagy tartózkodási engedélyért folyamodjanak csalással a közeljövőben országban. Az alperes azt közölte, hogy tudomására jutott az, hogy a felperesek azt tervezik, hogy fiktív munkavállalói szerződéssel vízumot, vagy letelepedési engedélyt kívánnak szerezni ország területén, azért, hogy egy országli büntetőeljárás alól elbújhassanak. Közölte, hogy a felperesek országlon nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, mert büntetőügy van folyamatban, és ezért keresnek olyan országot, ahol vízumot, vagy tartózkodási engedélyt kaphatnak. A felperes azt is közölte, hogy a büntetőeljárást ő maga kezdeményezte az I. rendű felperessel szemben, testi épség ellen elkövetett, és más személy életét fenyegető cselekmény miatt, amely okán országlon 2 év börtönnel is fenyegetett az I. rendű felperes. Az alperes azt közölte, hogy tudomása szerint az I. rendű felperes a büntetőeljárás valós tényét el kívánja hallgatni.

[4] A levélben azt is közölte a címzettekkel, hogy „Azon tényre lett figyelmes, hogy név7 és név8 érintett terrorizmus finanszírozásában”. Közölte, hogy a felperesek az név9 alkalmazottai voltak korábban, amely pénzáttalásokat végzett város1, és az el nem ismert név10 között. A pénzbeli áttalások kapcsán internetes elérhetőségeket adott meg ezen állítások igazolására, majd azt részletezte, hogy szerinte milyen módon folytattak nem legális tevékenységet az név9 keretében a felperesek. Közölte azt is, hogy a nevezett bank felkerült arra a feketelistára, amelyet az név11 készített, és ilyen áttalások miatt a felperesek belépését megtagadták ország2 területére. Erre nézve dokumentumokat csatolt a levélhez. Arról is írt, hogy a felperesek vélhetően ezen tevékenységüket eltitkolni szándékoznak a országai

hatóságok elől. A levél befejezéseként az alperes kifejezi azon reményét, hogy az információi segítséget nyújtanak abban, hogy egy büntetőeljárás hatálya alatt álló személy ne menekülhessen el a büntetés elől abból az országból, ahol a cselekményt végrehajtotta., megelőzzék a terrorizmus finanszírozásában érintett emberek tevékenységét. A levél végén az alperes megadta a címzettek számára elérhetőségét, illetve az adatok bizalmas kezelését kérte.

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

[5] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogaikat, amikor a 2021. október 8-án kelt levelében valótlan, illetve a valóságot hamis színben feltüntető tényállításokat tett:

„ország1on a felperesek nem kaphatnak tartózkodási engedélyt, tekintettel arra, hogy büntetőügy van velük szemben folyamatban” (1. pont).

„2 év börtönbüntetéssel is sújtható büntetést vonhat maga után az I. rendű felperes által elkövetett cselekmény” (2. pont).

„Terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes” (3. pont).

„Nem kaphatnak (felperesek) tartózkodási engedélyt ország1on a büntetőügyre tekintettel” (4. pont).

[6] A megállapításon túl jogkövetkezményként kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. és II. rendű felperesek részére személyenként 1.500.000-1.500.000 forint sérelemdíj és törvényes mértékű kamatainak megfizetésére.

[7] A kereset indokolásaként előadták, hogy az 1. pont tekintetében megállapítható, hogy tartózkodási engedélyük nem járt le ország1on az e-mail kiküldésekor, nem volt szükségük új engedély beszerzésére. Hamisnak minősítették azt az állítást, a II. rendű felperes ellen bármilyen büntetőeljárás lenne folyamatban, hiszen az alperes feljelentése folytán kizárólag az I. rendű felperessel szemben folyik büntetőeljárás, magánvádas eljárás keretében.

[8] A 2. pont tekintetében előadták, hogy egy magánindítványra indult büntetőeljárásban, még elmarasztalás esetén is, maximálisan pénzbüntetés, közérdekű munkára kötelezés, vagy megrovás várható. Miután az I. rendű felperes céget irányít, folyamatosan dolgozik, így feltételezhető, hogy az egyébként bagatell ügyben nem fogják szabadságvesztésre ítélni. A II. rendű felperes ellen nincs büntetőeljárás, így abban el sem ítélik.

[9] A 3. pont tekintetében előadták, hogy velük szemben semmiféle büntetőeljárás nem folyik terrorizmus támogatása okán. Az alperes valótlanul és sértő módon állítja, hogy a felperesek terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában vettek részt.

[10] A 4. pont tekintetében előadták, hogy a kifogásolt tényállítás hamis, azóta már megkapták a tartózkodási engedélyüket. Ez is arra mutat, értékelésük szerint, hogy a közlés valóságalapja hiányzott.

[11] A felperesek hivatkoztak arra, hogy az I. rendű felperes és az alperes közötti konfliktus óta, a felperesekkel szemben folytatott hatósági ellenőrzések száma megszorozódott.

[12] Az alperes ellenkérelmében vitatta a kereset jogalapját és összegaszerűségét, a kereset teljes elutasítását kérte, és perköltségre tartott igényt. Alaki védekezésként joghatósági kifogást terjesztett elő és kérte az eljárás megszüntetését.

[13] Előadta, hogy az 1., a 3. és 4. igénypont tekintetében véleményt nyilvánított. Ha pedig ezt a védekezést a bíróságok nem fogadnák el, akkor tényállításai nem valótlanok. A 2. közlés tekintetében előadta, hogy tényt állított, de az valós volt.

[14] Előadta, hogy nem állította azt, hogy a II. rendű felperessel szemben bármilyen büntetőeljárás lenne folyamatban. A levélben használt többszámot a felperesek házastársi viszonya indokolta, hiszen feltételezhetette, hogy nem kívánnak elszakadni egymástól. A 2. közlés tekintetében kihangsúlyozta, hogy könnyű testi sértés miatt a Btk. alapján akár 2 évig terjedő szabadságvesztés is kiszabható. A 3. pont tekintetében előadta, hogy nem állította azt, hogy az I-II. rendű felperesek elkövették a terrorizmus támogatásának bűncselekményét. Kizárólag elérhető hivatalos források és dokumentumok alapján a rendelkezésre álló információról tájékoztatta a hatóságokat, különös figyelemmel a felperesek korábbi munkaadójára. A 4. igénypont tekintetében előadta, hogy nem állította azt, hogy a felperesek nem rendelkeznek érvényes tartózkodási engedéllyel, hanem arra utalt, hogy amennyiben a büntetőeljárásban az I. rendű felperest elmarasztalják, az ronthatja a tartózkodási engedély iránti kérelem pozitív elbírálásának esélyeit.

Az első- és másodfokú ítélet

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette az I. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. október 8. napján e-mail levelet küldött a városi név3nak és a városi név4nek és azt másolatban elhelyezte a országai név5 nevűl és a városli országai név6, nevű2 email címén, amelyben azon valótlan állítást tette, hogy „Terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes”. Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2021. október 8. napján e-mail levelet küldött a városi név3nak és a városi név4nek és azt másolatban elhelyezte a országai név5 nevűl és a városli országai név6, nevű2 email címén, amelyben azon valótlan állításokat tette, hogy „ország1on a felperesek nem kaphatnak tartózkodási engedélyt tekintettel arra, hogy büntetőügy van velük szemben folyamatban” „Terrorszervezet pénzügyi finanszírozásában való részvételükre lettem figyelmes” „Nem kaphatnak tartózkodási engedélyt ország1on a büntetőügyre tekintettel”. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 600.000 forintot valamint annak 2021. október 9. napjától évi, a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, a jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát azzal, hogy az 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet hatályban léte alatt az abban meghatározott 25%-os mértéket nem haladhatja meg, valamint a II. rendű felperes részére 900.000 forintot, valamint annak 2021. október 9. napjától évi, a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, a jegybanki kamattal megegyező mértékű kamatát azzal, hogy az 2022. november 1-től a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet hatályban léte alatt az abban meghatározott 25%-os mértéket nem haladhatja meg. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[16] Rögzítette, hogy elsődlegesen az alperes joghatósági kifogását vizsgálta, az eljárás megszüntetése iránti kérelmét a 12-I. sorszámú végzésével elutasította, amelyet érdemben megindokolt.

[17] A felperesek által sérelmezett közlések vonatkozásában jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy a vitatott közlések hivatalos eljárások kezdeményezése

érdekében, a hatóságok tájékoztatása okán kerültek megfogalmazásra. Rámutatott, hogy a bírói gyakorlat alapján a hivatalos eljárás kezdeményezése önmagában nem alapoz meg személyiségi jogsértést. Annak megállapítására akkor van lehetőség, ha a kérdéses közlések az adott eljáráshoz nem kapcsolódnak, sértő, valótlan tényállításokat tartalmaznak, vagy kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó, sértő, megalázó tartalmúak, visszaélésszerűek. Ezt követően azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. Az első, második és negyedik közlést is tényállításnak minősítette. E közlések lényegi mondanivalója középpontjában annak kérdése áll, hogy kaphatnak-e a felperesek országlon tartózkodási engedélyt a velük szemben folyamatban levő büntetőügyre figyelemmel, továbbá, hogy 2 év börtönbüntetéssel is sújtható büntetést vonhat maga után az elkövetett cselekmény, a valóságtartalmuk így ellenőrizhető, tehát tényállítások.

[18] Az I. rendű felperes vonatkozásában az első és negyedik tényállítást valótlanak minősítette, mivel a felperesek 2021. októberét követően is országlon tartózkodtak, azonban nem nélkülöz az I. rendű felperes vonatkozásában ezen közlés minden ténybeli alapot, nem lealacsonyító, nem áll ellentétben az észszerű gondolkodással, mivel a büntetőeljárás folyamatban léte kihatással lehet az I. rendű felperes tartózkodási engedélyének megadására. A második tényállítás valós, mert az I. rendű felperes ellen büntetőeljárás van folyamatban. Az elkövetett cselekmény 2 év szabadságvesztéssel is büntethető. A közlés nem tünteti fel a valóságot abban a hamis színben, hogy az I. rendű felperessel szemben mindenképpen szabadságvesztés büntetést fognak kiszabni.

[19] A II. rendű felperes vonatkozásában az első és negyedik közlés jogsértő, ugyanis a II. rendű felperes ellen nem volt folyamatban büntetőeljárás, a levélben ugyanakkor az alperes többes számban ír a felperesekről, vonatkoztatva ezen közléseit a II. rendű felperesre is. A levélben az alperes egyértelműen feltünteti a II. rendű felperes személyi adatait, útlevél-számát. Jelzi, hogy mindketten azt tervezik, hogy csalással vízumért vagy tartózkodási engedélyért folyamodnak a közeljövőben országban. A levélben az alperes többes számban írt a felperesekről, a nyelvtani értelmezés szerint a tartalom mindkét felperesre, így a II. rendű felperesre is vonatkozik.

[20] A második közlés nem tartalmaz a II. rendű felperesre vonatkozó tényállítást, az kizárólag az I. rendű felperest érinti, a bekezdés név szerint említi, behatárolva ezzel az érintett személyt.

[21] A harmadik közlés is tényállítás 3145/2018. (V. 7.) AB határozatba foglalt értelmezési elv alapján, mivel a közlés valóságtartalma ellenőrizhető. E közlés magyarázataként az alperes a levélben feltüntetett linkek alatt található bejegyzésekből is idéz, és olyan, a felpereseknek tulajdonított gazdasági-pénzügyi műveleteket mutat be, melynek értelmezése azt sugallja vagy vetíti a levelet olvasó elé, hogy a felperesek tömegével a pénzügyi prudens működés szabályait átlépő cselekményeket hajtottak végre az név9ban, melynek működési engedélyét az név12 visszavonta, ráadásul mindez az ország3 és ország2 közötti háborús helyzetben történt. Személyiségi jogi perben a bíróság nem vizsgálja, hogy bűncselekmény elkövetésére sor került-e vagy sem. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 1. § alapján azonban senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg bűnösségét a bíróság jogerős ügydöntő határozata meg nem állapítja. Nem volt vitás ugyanakkor, hogy a felpereseket ilyen bűncselekmény miatt nem vonták jogerősen büntetőjogi felelősségre. Figyelemmel a Be. 1. § által felállított törvényi vélelemre, ezért azon tényállítás, hogy a felperesek terrorizmus finanszírozásában vettek részt, valótlan és sértő. A sérelemdíj mértéke körében figyelembe vette, hogy alperes szubjektív felróhatósága nagy mértékű volt. Az alperes valótlanul súlyos bűncselekmény elkövetőiként állította be a hatóságok előtt a felpereseket, a II. rendű felperesről valótlanul, minden alap nélkül állította, hogy büntetőeljárás van ellene folyamatban, mindezt szándékosan négy hatóság előtt, egy, a

közlések időpontjában már eszkalálódó háborús helyzet kezdetén. Az eset körülményei között figyelembe vette azt is, hogy az alperest egyértelműen a személyes konfliktusuk talaján, a felperesekkel szemben kialakult mély negatív érzülete vezérelte a jogsértésben. Értékelte a jogsértő magatartás ismétlődő jellegeként, hogy az alperes négy hatósághoz továbbította a levelet. A jogsértés felperesekre gyakorolt hatásaként vette figyelembe, hogy a határátlépéseknél az I. rendű felperes magyarázkodásra kényszerült, a felpereseket hosszabb ideig várakoztatták országlra való belépésükkor, és a országai név13 előtt a tartózkodási engedély kiadása iránti eljárás során számos kérdés megmagyarázására kényszerült az I. rendű felperes. Annak tényét, hogy felpereseket országlon is többször ellenőrizték otthonukban és a munkahelyükön az név13 munkatársai, figyelmen kívül hagyta, mivel az ellenőrzés nem vitásan jogosultsága az név13nak, a polgári bíróság jelen perben pedig nem vizsgálhatja annak okát.

[22] A peres felek között a nagyobb összegű sérelemdíj képes a sérelemdíj szankciós, magánjogi büntetés és elégtétel adási funkcióját is betölteni, a sérelmet szenvedett felperesi felek részére erkölcsi elégtételt adni és a jogsértő alperest a hasonló, jelentős felróhatósággal elkövetett jogsértéstől visszatartani.

[23] A késedelmi kamat mértékét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:48. § (1) bekezdése, valamint a 454/2022. (XI. 9.) Korm. rendelet alapján határozta meg. Kiemelte, hogy az alperes bizonyítási indítványait elutasította, mivel azok szükségtelenek voltak a jogvita eldöntése szempontjából.

[24] Perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[25] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és az I-II. rendű felperesek keresetét teljes egészében elutasította. Kötelezte az I-II. rendű felpereseket az első- és másodfokú perköltség viselésére.

[26] A másodfokú bíróság az alperes joghatósági kifogását nem találta alaposnak. Felülbírálat kizárólag a keresetnek részben helyt adó ítéleti részre terjedt ki. Rögzítette, hogy az 1. és a 4. pont esetében közel azonos tartalmú megfogalmazásokról van szó. Kiemelte, hogy fokozott jelentősége van annak, hogy a vitatott kitételeket az alperes hatósági eljárásban tette. Ez azért is jelentős, mert a levél címzettjei speciális eljárásokat folytató külföldi szervek voltak, akik a hozzájuk érkezett beadványokat teljeskörűen, értő olvasás alapján, valamennyi részletre kiterjedően veszik figyelembe. Bár az alperes levelében többesszámot használ a büntetőeljárásban való érintettség esetében, de a levél egészéből kitűnik, hogy büntetőeljárás kizárólag az I. rendű felperessel szemben van folyamatban. Mindezekre figyelemmel megállapíthatónak találta, hogy a levél egészének értelmezése alapján, a címzettekől elvárható értő olvasás mellett, a büntetőeljárásra vonatkozó közlés, és annak kapcsolatba hozása a tartózkodási engedély megszerzésének vélt elmaradásával kizárólag az I. rendű felperesre vonatkozik, ezért a II. rendű felperes jóhírneve ebben a körben nem sérülhetett.

[27] A 3. pont tekintetében kiemelte, hogy ismételten szükséges a teljes szöveggörnyezet figyelembevétele a jogi minősítésnél. Ebben a körben összességében megállapította, hogy az alperes nem egy határozott állítást tett arra vonatkozóan, hogy a felperesek ellen esetlegesen ezen cselekmények miatt büntetőeljárás van folyamatban, vagy felelősségük már megállapításra került. Nem azt állította az alperes a terrorszervezet pénzügyi finanszírozása kapcsán a felperesek vonatkozásában, hogy ilyen jellegű bűncselekményt követtek el, hanem az általa, a levélben is vázolt körülmények alapján egy lehetséges következtetést vont le. A másodfokú bíróság megállapította: a következtetés helyessége vagy helytelensége nem képezheti a jelen per tárgyát, a levél címzettjei pedig olyan professzionális hatóságok voltak, amelyek megfelelő eszközzel rendelkeztek arra, hogy az ilyen jellegű levelek, bejelentések

valóságtartalmát szükség esetén ellenőrizték, azokat megfelelően értékeljék. Ezáltal a jóhírnév sérelme e vonatkozásban sem következett be a másodfokú bíróság értékelése szerint.

[28] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és az I-II. rendű felperesek keresetét teljes egészében elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[29] A jogerős ítélet ellen az I-II. rendű felperesek terjesztettek elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték annak megváltoztatását, és az elsőfokú ítélet helybenhagyását, valamint perköltségre tartottak igényt. Megsértett jogszabályként jelölték meg a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését és 265. § (1) bekezdését, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1), 2:45. § (2), 2:51. § (1) bekezdés a)-b)-c) pontját, a 2:52. § (1) és (3) bekezdését, valamint a Ptk. 6:48. § és 6:532. §-át.

[30] Az 1. és 4. igénypont tekintetében előadták, hogy az alperes mindvégig többszámot használt annak ellenére, hogy a II. rendű felperessel szemben semmiféle büntetőeljárás nem indult. Kiemelték, hogy mindkét felperes megkapta a országli tartózkodási engedélynek a meghosszabbítását. Ugyanakkor egyidejűleg folyamatos és fokozódó ellenőrzéseknek voltak kitéve. Kiemelték, hogy az alperes levelének lényege, hogy a hatóságokat arra figyelmeztesse, hogy a felperesek esetleges országban történő letelepedése a befogadó ország nemzetbiztonságát veszélyeztetné, mert a felperesek úgymond „bűnözők”. A felperesek előadták, az alperes tényként állította, hogy ők bűncselekményeket követtek volna el, ezek az állítások pedig egyértelműen hamisak. A sértő és valótlan tényállítások nem állnak a szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelme alatt. Megjegyezték, hogy a terrorizmus támogatása kapcsán még csak eljárás sem indult, nem hogy a felelősségüket bárki megállapította volna.

[31] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján. Az 1. és 4. igénypont kapcsán előadta, hogy a levél egészéből pontosan kitűnik, hogy büntetőeljárás kizárólag az I. rendű felperessel szemben van folyamatban. A 3. igénypont kapcsán előadta, hogy ott a tudomására jutott iratokból, tényekből levont következtetések történtek, amelyre kiterjed a szabad véleménynyilvánítás alkotmányos alapjoga. Megjelölte a következtetések ténybeli alapját, arra nézve dokumentumokat csatolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] Az I-II. rendű felperesek felülvizsgálati kérelme nem alapos az alábbiak szerint.

[33] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés

szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[34] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[35] A 2. igénypont tekintetében már az elsőfokú bíróság elutasította az I-II. rendű felperesek keresetét. Ez a rendelkezés fellebbezés hiányában már elsőfokon jogerőre emelkedett. Ehhez képest a felülvizsgálati eljárásban a Kúriának azt kellett megvizsgálnia, hogy az 1-es, 3-as és 4-es kereseti kérelmek másodfokon történő elutasítása megfelelt-e a jogszabályoknak, illetve a kialakult ítélkezési gyakorlatnak, beleértve a Kúria kialakult gyakorlatát is. A felülvizsgálati kérelem nem tért ki a joghatóság kérdésére, így azzal az eljárás felülvizsgálati szakaszában már szintén nem kellett foglalkozni.

[36] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

[37] A Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 2:43. § d) pontjában külön nevesíti a becsület és jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogot. A 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tényről hamis színben tüntet fel.

[38] A Kúria álláspontja szerint a jelen esetben az elektronikus levél tartalmára figyelemmel, alapvetően nem azzal a kérdéssel kell foglalkozni, hogy a kifogásolt kitételek tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak minősülnek, hanem azt kell elsősorban figyelembe venni, hogy a levél tartalma szerint meghatározott hatóságokhoz intézett bejelentésnek minősül, és mint ilyen gyakorlatilag a feljelentések jogi sorsát osztja személyiségi jogi szempontból.

[39] Abban pedig következetes az ítélkezési gyakorlat, és benne a Kúria gyakorlata is (Kúria Pfv.III. 22.154/2016/4, Pfv. IV. 21.592/2014/7, Pfv. IV. 20.136/2020/13, Pfv. IV. 20.143/2024/8), hogy a hivatalos hatóságokhoz intézett beadvány esetében a személyiségi jogsértés megállapításának speciális feltételei vannak. Személyiségi jogsértés ezért akkor állapítható meg a jelen esetben is – a közöltek valóságtartalmától is függetlenül –, ha a bejelentés (feljelentés) az adott konkrét ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, egyben sértő tartalmat hordoz, illetve, ha ettől függetlenül kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó.

[40] A Kúria szerint a jelen esetben a személyiségi jogsértés megállapításához szükséges többletfeltételek bekövetkezése nem állapítható meg. A kifogásolt kitételek (1., 3. és 4. igénypont) az I-II. rendű felperesek tényleges vagy esetleges idegenrendészeti jellegű kérelmeihez kapcsolódnak. Az elektronikus levelet a rendelkezésre álló adatok szerint az alperes csak hivatalos hatóságok részére küldte meg. Helytállóan mutatott rá a másodfokú

bíróság arra, hogy ezek a címzettek, mint professzionális szervezetek, a levél tartalmának megfelelő értékelésére képesek, egyben pedig hivatali titoktartásra is kötelezettek.

[41] A jelen per keretei között a bíróságoknak nem feladata annak vizsgálata, hogy a levél megírásakor és a címzettekhez való eljuttatásakor az alperest esetlegesen milyen szubjektív szándékok vezették (kizárólag a törvényesség védelme melletti kiállásról van szó, vagy a levél elküldésében, különösen az I. rendű felperessel szemben fennálló haragos viszony motiválta-e az alperest).

[42] A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 12. számú állásfoglalásában rögzített vizsgálati szempontok alkalmazása mellett (II. pont) a levél egészének tartalmára és szövegösszefüggéseire is figyelemmel, objektív, külső szemléletmód alkalmazása mellett az volt megállapítható, hogy a leírtak kifejezőmódjukban nem minősülnek indokolatlanul sértőnek, bántónak vagy megalázónak. Az alperes a pénzmosásra, a terrorizmus esetleges támogatására vonatkozó előadásainak vékony ténybeli alapját (a felperesek korábbi munkahelye, az érintett pénzintézetről, az név¹² állásfoglalása, az ukrán határrendészeti szervek közlése) felsorakoztatta. Nyilvánvaló, hogy a gyanú megalapozottságáról az arra hivatott szervezeteknek kell állást foglalniuk. A jelen per keretei nem alkalmasak arra, hogy a személyiségi jogi per bírósága bármilyen módon állást foglaljon bármely más jogterületre tartozó kérdésben.

[43] A Kúria összességében azt állapította meg, hogy a levélben leírtak nem lépték túl a feljelentés személyiségi jogi szempontból még tolerálható megállapításait, így az 1., 3. és 4. igénypont tekintetében a kereset jogalapja hiányzik. Jogalap hiányában pedig nyilvánvalóan nem kerülhet sor igényelt jogkövetkezmények (jogsértés megállapítása, sérelemdíj megfizetésére kötelezés) alkalmazására sem.

[44] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a keresetet teljes egészében elutasító jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[45] Kizárólag hivatalos hatóságokhoz címzett bejelentés (feljelentés) tartalma, az abban foglaltak valóságtartalmától függetlenül önmagában nem valósít meg automatikusan személyiségi jogsértést a bejelentésben (feljelentésben) érintett személy irányában. Ilyen esetben személyiségi jogsértés akkor állapítható meg, ha az adott ügyre nem tartozó valótlan tényállításokat tartalmaz, vagy kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő vagy megalázó kifejezéseket hordoz.

Záró rész

[46] Az I-II. rendű felperesek a felülvizsgálati eljárásban teljes egészében pervesztesek lettek, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján meg kell fizetniük az alperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjat mint felülvizsgálati eljárási perköltséget. Miután a felülvizsgálati eljárás a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet hatályba lépését követően indult, az ügyvédi

munkadíj összezszerűsége ezen jogszabály 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján került megállapításra azzal, hogy ugyanezen szabály 2. § (5) bekezdése szerint a munkadíjat forintban kell felszámítani, ezért a felszámított euróban megállapított munkadíj forint ellenértékére jogosult a pernyertes alperes.

[47] A pervesztes I-II. rendű felperesek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti összegű felülvizsgálati eljárási illetéket az egyébként tárgyi illetékfeljegyzési eljárásban előzetesen lerótták, ezért erről külön rendelkezni nem szükséges. Ezen illetékösszeg a terhükön marad, pervesztességükre figyelemmel.

[48] A Kúria az I-II. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2025. szeptember 17.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró